

ی سه نقطه!

ادامه لازم است، کمک هزینه‌ای نیز برای نمایش‌های ارزشمند در نظر بگیرند، نمایش‌هایی که مخاطب دارند اما اجرای آنها با توجه به شرایط اقتصادی مردم و هزینه‌های جانبی مسدود می‌شود، با حمایت مالی می‌توانند با فراغ بال بیشتری به ادامه اجرا فکر کنند، جوانان مستعد شناخته نشده‌ای در این حوزه هستند که برای حضور اول‌شان در صحنه نمایش نیاز به حمایت دارند، کسانی که می‌توانند نمایش در ایران را متحول کنند و با خلایق‌های نگر ششی جلای دوباره به تئاتر دهند. متأسفانه هنر تئاتر مادر در حال سرازیری به سمتی است که با آوردن چهرهای مشهور و شناخته شده، می‌خواهد خودش را حفظ کند، در حالی که ساختار تئاتر با این مضمون بیگانه است و از نظر من نمایشی قابل اعتنا است که کارگردان با هنرمندان خود تئاتر و گاه هنر جوهای مستعد در این رشته، شگفتی بیافریند. در ادامه متأسفانه بی‌عدالتی در ممیزی‌ها بسیار برای ما هنرمندان تازه کار دست و پاگیر است، مثلاً اگر بدانند در نمایش من چهره شناخته شده‌ای از سینما و یا تلویزیون حضور دارد سخت‌گیری‌ها را کمتر می‌کنند. این روند باید اصلاح شود.

استقبال از نمایش شبی در طهران را تا الان چگونه ارزیابی کردید؟

خوشبختانه این نمایش با استقبال خوبی مواجه شده است. حتی در سخت‌ترین شرایط اجتماعی بلیط‌های کار فروخته شدند و نظرهای خوبی را در سایت تیوال دریافت کرد و از امتیاز بالایی برخوردار شد که بسیار برای ما ارزشمند بود. این نمایش تا بحال دوبار روی صحنه به اجرا رفته است، در اجرای صحنه‌ای دوم که در حال حاضر مشغول آن هستیم، تغییرات کاربردی و راهبردی لازم اعمال شده است، برای خود من تنها دغدغه در طول اجرا هزینه اجاره سالن شهرزاد در هر شب اجرا بوده است، به نحوی که هر شب بعد از اجرای قسمت اداری مجموعه شهرزاد می‌رفتم و تنها می‌پرسیدم هزینه اجاره سالن از فروش بلیط‌ها تأمین شده است یا نه؟ برای اینکه بدهکاری به سالن را دیگر نمی‌توانستم، جبران کنم. اما در نهایت این اجرا برای من و سایر بچه‌های گروه نه تنها سودآوری نداشت بلکه ضرر هم داشت. من برای این نمایش در اجرای اول ۱۲۰ میلیون هزینه کردم که تنها ۱۰ میلیون تومان از آن دستگیرم شد.

صحبت شما با مردم در این شرایط چیست؟

اگر دقت کرده باشید در شرایطی که در کشور پیش آمده است، بیشترین قشری که دچار آسیب شده است هنرمندان هستند. من زمانی که اجرای این اثر را شروع کردم، در سالن کناری نمایش خانم گلاب آدینه روی صحنه بود و در اجرای قبلی همین کار نمایش خانم سیما تیرانداز دوستان کم‌دی، اجرا می‌شد حرف من با مردم این است که از هنر هیچ ضرری به جامعه نمی‌رسد چرا که هنر بی‌خطرترین و پرکارکردترین نقش را در جامعه دارد. هنر تئاتر، مانند کتاب، آگاهی‌بخش و فرهنگ‌ساز است. مثلاً هومن سیدی یک فیلم می‌سازد و بعد از اینکه این فیلم به به مصرف مخاطب می‌رسد، بعد از مدت کوتاهی انعکاس اصطلاحات کلامی و حتی منش تیپ‌سازی شخصیت‌های فیلم در جامعه دیده می‌شود، این‌ها همه نشان از نفوذ فرهنگ‌سازی هنر فیلم و تئاتر در جامعه است. من در هفته گذشته پیرامون اجرای صحنه‌ای شبی در طهران یک استوری در فضای مجازی گذاشتم، که با فحاشی و برچسب زنی از سوی مردم روبرو شدم، یادم هست در شرایطی بودم که از فروش بلیط نمایش‌ام راضی نبودم، و با ضررهای مالی مواجه شده بودم، اما مسائل مالی آنقدر به من آسیب نزد که برخورد مردم ناراحت‌م کرد. من عاشق تئاتر و اجرای نمایش هستم و دوری از صحنه را به هر دلیلی تاب نمی‌آورم. شرایط سخت و اینکه معترض به وضعیت موجود هستیم، دیگر جزوی از زندگی ما شده است، کار و پیشه هم جزو زندگی ماست، چگونه می‌شود که زندگی را برای زندگی تعطیل کرد، این دو مسئله کاملاً به صورت تفکیک شده و موازی در زندگی همه ما وجود دارد، که هنرمند با ابزارهای هنری موجود در دستش، می‌تواند به بهترین شکل دغدغه‌های خود را از این دورویه زندگی موازی‌اش یکی‌یکی را در دیگری انعکاس دهد. از نظر من سنگر تئاتر و هنر باید حفظ شود، در حال حاضر ما برای حفظ صحنه نمایش و هنر مقدس تئاتر در حال جنگیدن هستیم و اگر ماهم کنار بکشیم، مثل آن است که عرصه را خالی کرده و عقب‌نشینی کرده باشیم. در این صحنه جنگ هنرمند میان مردم و دستگاه‌های نظارت‌گیر افتاده است و در این شرایط هنرمند تنها با عشقی که به این هنر دارد، اعتبار، آبروی خود را نیز قربانی کرده و با وجود ضررهای مادی که متوجه‌اش است این سنگر را حفظ می‌کند. خواهش من از مردم و هنرمندان این است که در این مسیر به جای زخم زبان زدن و قضاوت کسانی که در این مسیر ثابت قدم مانده‌اند، در نگرش خود در شناخت از رسالت هنر تئاتر و کارکرد آن در جامعه تجدیدنظر کنند.

عکس: امیرشاهد

برگشت مالی و سودمندی هم برای من نداشته است. من کار هنری را در ابتدا با موسیقی شروع کردم و به یاد دارم در زمانی که در حال تمرین خوانندگی و آموزش سازهای کوبه‌ای بودم، ساعت‌ها مقابل مجموعه تئاتر شهر می‌نشستم و به ستون‌های این مجموعه خیره می‌شدم و در دل با خود می‌گفتم: آیا روزی می‌رسد که بتوانم در این مجموعه اجرایی را روی صحنه ببرم؟ و در حال حاضر خدا را شاکرم که موفق شدم به آنچه که در ذهن و خیالم بعید می‌رسید، دست پیدا کنم.

خواسته شما از مدیران ارشد مجموعه هنرهای نمایشی چیست؟

در حوزه نمایش، فعالین هنرمند با مشکلات عدیده‌ای روبرو هستند، یکی از بزرگترین آنها، این است که در مراحل انجام کسب مجوز اجرا، طوری اعمال نظر و سلیقه می‌کنند، که با وجود مرارت‌های زیاد، در نهایت آنچه که خواسته قلبی هنرمند است به اجرا نمی‌رسد، حمایت‌های کمک هزینه‌ای برای سالن‌های دولتی اتفاق خوبی بود که من بسیار بابت آن سپاسگزارم، در

رسالت هنر تئاتر از نظر شما چیست؟

هنر برای هنر، و نه هنر برای سه نقطه! حالا این سه نقطه هر چیزی می‌تواند باشد. سفر در این وادی همه‌اش با عشق می‌گذرد، من در زمانی که در نمایش بانوی محبوب من، گلاب آدینه فعالیت می‌کردم به من پیشنهاد کار تصویری شد، اما رد کردم چرا که دیوانه‌وار مسحور صحنه تئاتر هستم. صحنه‌ای عجایی دارد که می‌تواند تمام مشکلات روحی و روانی هنرمند را تلطیف کند و بهترین رسانه برای ارتباط موثر با مخاطب است. کلاً در جریان یک اجرا ما شاهد کاتارسیسمی پویا، چه در اجراکنندگان و چه در تماشاگران هستیم. من هفت سال است که خانواده‌ام را ندیده‌ام، چرا که زندگی، تفریح، و همه نیازهای من با نمایش تغذیه شده است. دلیل اینکه در طول این هفت سال از خانواده و آشنایان خود دور مانده‌ام قطعاً ناراحتی و یا وجود مشکل نبود، علت اصلی درگیر شدن همه وجود من با این هنر است که تمام وقت و فکر من را به خود اختصاص داده و من برای این اتفاق عاشقانه داوطلب شده‌ام. هنری که هیچ